

אסאטקאן

סיפור עם מסביר

צייר ג. טראוגוט

חיה פעם בהרים נערה יפה,
קוסמת. והיו לה איילים
רבים. אסאטקאן היה שמה.
פעם ראה אותה השדון
אבאחי והחליט שרוצה
אותה לאישה.
ענתה לו אסאטקאן "אסוף
לי את כל האיילים, בלי לזוז
ממקומך. אזי אבוא אליך."
אבאחי התחיל לצעוק
ולשרוק. רוח חזקה קמה
מצעקותיו. האיילים נבהלו,
פחדו מסערה. כולם רצו אל המכלאה שלהם.
אומר אבאחי "הנה. אסאטקאן, אספתי את

האיילים. בואי אלי."

עלתה אסאטקאן על האייל הגדול ביותר שלה
ואמרה "אני באה אליך", אבל עברה ליד היורטה
של אבאחי והמשיכה בדרכה, מהר כמו ציפור.
קורא אבאחי מהיורטה שלו "אסאטקאן, אסאטקאן,
בואי מהר. הארוחה מתקררת."

אך במקום אסאטקאן
עונה לו האייל "אעמיד
יורטה ליד זו שלך, ואז
אבוא אליך."
אבאחי לא רוצה
לחכות. הוא מפציר
באסאטקאן "אני מחכה
לך. בואי מהר!"
ושוב עונה לו האייל
"אעמיד יורטה, אבוא."
אבאחי חיכה עוד קצת
ושוב שאל "אסאטקאן,
אסאטקאן, כבר
העמדת את היורטה

שלך בוודאי?"
"העמדתי, העמדתי" עונה לו האייל.
"אסאטקאן, אסאטקאן, אז למה את לא באה?"
שואל אבאחי .
"אני מכינה עצים להסקה. אגמור לחטוב עצים,
אבוא" עונה האייל.
התרגז אבאחיו ואומר "אסאטקאן, אסאטקאן, אבוא
בעצמי לקחת אותך. לא אחכה יותר." הוא יצא
מהיורטה אך לא ראה איש סביב.. רק מרחוק ראה
את האייל רץ עם אסאטקאן.
לקח אבאחי את שמונח היה ליד היורטה, הכה באת
באדמה, התיישב עליו והתחיל לרדוף אחרי
אסאטקאן. הוא מקפץ על האת. מהר ראה את
אסאטקאן ואז צעק "אסאטקאן, אסאטקאן, שתיפול
רגל אחת מהאייל שלך!"
ואמנם נפלה רגל אחת של האייל והוא המשיך על
שלוש רגליים.
ואסאטקאן קוראת "אבאחי, אבאחי, שרבע מהאת
שלך ישבר."
נשבר רבע של האת. התרגז אבאחיו וצועק "

אסאטקאן, אסאטקאן, שתיפול רגל שנייה של
האייל שלך!"
נפלה רגל שנייה של האייל אבל הוא לא עוצר אלא
ממשיך על שתיים.
צועקת אסאטקאן "אבאחי, אבאחי, שהאת שלך
ישבר לחצי!"
רק אמרה זאת והאת נשבר לחצי.
אבל אבאחי קורא שוב "אסאטקאן, אסאטקאן,
שרגל שלישית של האייל תיפול!"
עכשיו קפץ האייל על רגל אחת בלבד.
ואסאטקאן צועקת "אבאחי, אבאחי, שרק רבע
מהאת שלך יישאר!"
נשבר האת ורק רבע ממנו נשאר.
שוב כעס אבאחי וקרא "אסאטקאן, אסאטקאן,
שהאייל שלך יישאר ללא רגליים!"
"אבאחי, אבאחי " עונה אסאטקאן "שהאת שלך
ישבר לגמרי!"
תוך צעקות אלה הם הגיעו לנהר.
ירדה אסאטקאן מהאייל לארץ והפכה לקצף, קפצה
לנהר ושטה בו. אבאחי קפץ למים אחריה.

הקצף נישא על ידי הזרם. אבאחי שחה במים
אחריו, רוצה לתפוס אותו. הגיע הקצף לאגם שבו
שוחים ברבורים, והנערה מבקשת "ברבורים,
ברבורים, תצילו אותי מאבאחי." לקחו הברבורים
את הקצף תחת כנפיהם. אבל כשאבאחי הגיע
אליהם נבהלו הברבורים ועפו מהמים. הקצף נפל
מכנפיים. אבאחי תפס אותו בפיו.
אלא שאז הופיעה משום מקום ציפור קטנה. היא
התחילה להסתובב סביב לאבאחי. פעם מתיישבת
על ראשו, פעם דוקרת במקור שלה באפו הארוך.
אבאחי שוחה במים. ידיו עסוקות בשחייה. הוא לא
יכול לגרש את הציפור. החליט לתפוס אותה בפיו.
פתח את הפה אבל הציפור עפה ממנו והתיישבה
על עץ. משם זרקה אבן על האדמה. מכת האבן
באדמה הרעידה את הנהר ואת הטייגה. אבאחי
נבהל ועזב את הקצף והקצף הפך שוב לאסאטקאן.
והציפור הפכה לבחור יפה.
הביטה אסאטקאן על הבחור וצחקה בשמחה.
הבחור השתחוה לה עמוק וביקש את ידה.
התחתנו.